

prima instanță - (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) V. Sandu
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, V. Negru, E. Fistican

ÎNCHEIERE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Serghei Canțer în interesele Olesei Rezanova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Olesea Rezanova împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, prin care a fost respins apelul Olesei Rezanova și menținută hotărârea Judecătoriai Centru, municipiul Chișinău din 23 septembrie 2016,

c o n s t a ț ă :

La 08 iulie 2016 Olesea Rezanova a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, solicitând obligarea acesteia de a stabili, recalcula și achita indemnizația lunară pentru creșterea copilului, în cuantum de 30% din baza de calcul stabilită conform art. 18 Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XV din 22 iulie 2004, repararea prejudiciului moral cauzat în de mărime 10 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3 000 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că din anul 2004 activează în calitate de inspector al catedrei „Pregătirea și perfecționarea serviciului de salvatori și pompieri” a Centrului republican de instruire al SPCSE al MAI, în grad special de plutonier.

Susține că la 04 octombrie 2002 a înregistrat căsătoria cu Vladislav Rezanov, iar din căsătorie, la 04 noiembrie 2015 s-a născut copilul minor Denis Rezanov.

Menționează reclamanta că la 18 februarie 2016 s-a adresat cu cerere prealabilă către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, prin care a solicitat achitarea indemnizațiilor pentru îngrijirea copilului minor până la vârsta de 3 ani, însă prin răspunsul din 29 martie 2016 cererea a fost respinsă, nefiind descrise motivele de drept și de fapt ce au servit temei de respingere a acesteia.

Astfel, indică Olesea Rezanova că, deoarece nu i-a fost dat răspuns concret la cererea prealabilă, ne fiind indicat temeiul legal în baza căruia a fost respinsă cererea prealabilă, la 10 iunie 2016 s-a adresat repetat cu o cerere, solicitând concretizarea

răspunsului din 29 martie 2016, iar, la 21 iulie 2016, a primit răspuns care, la fel, nu cuprindea toate motivele de drept și de fapt ce au servit temei de respingere a cererii.

Prin urmare, afirmă reclamanta că Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale neîntemeiat nu-i achită indemnizațiile solicitate și urmează să repare prejudiciul moral ce i-a fost cauzat în sumă de 10 000 lei, deoarece pârâtul în mod intenționat a refuzat achitarea acestor plăți, știind cu certitudine că nu are dreptate, deoarece achită astfel de indemnizații conform hotărârilor judecătorești definitive, refuzul având doar scop neexecutarea la timp a obligațiilor sale, ceea ce reclamantei îi cauzează prejudicii suplimentare.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 septembrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Olesea Rezanova împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și moral, a fost respinsă ca depusă tardiv.

Ne fiind decacord cu hotărârea primei instanțe, la 07 octombrie 2016, Olesea Rezanova a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017 s-a respins apelul declarat de Olesea Rezanova și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 septembrie 2016.

La 17 mai 2017 avocatul Serghei Canțer în interesele Olesei Rezanova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 septembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu hotărârile judecătorești, pe care le consideră neîntemeiate și pasibile de a fi casate.

Astfel, a invocat că instanțele de judecată au interpretat eronat legea, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și au aplicat în mod eronat analogia legii și analogia dreptului.

Consideră că argumentele instanțelor de judecată precum că cerere este tardivă este neîntemeiat, or, ultimul răspuns la cererea de concretizare a răspunsului a fost primit de către ea la 21 iulie 2016, cererea de chemare în judecată fiind înaintată în termen.

Astfel, susține că deoarece primul răspuns al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nu a fost motivat și nu cuprindea baza legală ce a servit temei de respingere a cerințelor, a înaintat o nouă cerere, prin care a solicitat să fie concretizat răspunsul anterior, sub aspectul altor norme de drept, care urmau a fi luate în considerație la examinarea cererii prealabile, însă, neexaminând cererea de concretizare, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a dat iarăși un răspuns nefondat, neîntemeiat, motivând doar faptul că anterior asemenea cerere a fost examinată, urmând totuși de a da apreciere normei de drept indicate în cererea de concretizare.

La 30 iunie 2017, intimatul Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, reprezentat prin procură de Ion Bîtca, a prezentat referință pe marginea recursului declarat de avocatul Serghei Canțer în interesele Olesei Rezanova, în care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia și a solicitat respingerea lui, cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017 a fost înaintat la 17 mai 2017, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Serghei Canțer în interesele Olesei Rezanova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Serghei Canțer în interesele Olesei Rezanova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari